

[Per Hækkerup.]

var risikoen stor for, at det havde udløst reaktioner på arbejdsmarkedet, som vi nu skulle have en fair chance for at undgå.

Jeg vil også understrege, at regeringens offervilje for at nå et forlig bl. a. har vist sig i, at man er nået frem til konkrete spareplaner i forhandlingerne med socialdemokratiet, som betyder, at regeringen har lagt en del af de spareforslag, som den har lagt frem i sine planer, til side. Da det er spareforslag, som efter vor opfattelse ville kunne forstyrre den sociale balance i samfundet, anser vi det også ud fra hensynet til at opretholde den sociale balance for værdifuldt, at vi har kunnet undgå gennemførelsen af spareforslag i det omfang og af den art, som regeringen oprindeligt havde lagt frem, og jeg kan udtrykke tilfredshed med, at vi her har nået et efter vor opfattelse fornuftigt kompromis.

Jeg vil også gerne understrege, at det er vor opfattelse, at det skattepolitiske program, bortset fra et par enkelte områder, som regeringen delvis har lagt frem, og det skattepolitiske program, som socialdemokratiet har, vil vise sig at kunne lægge grunden til en videreførelse af den reform af vor skattelovgivning, som givetvis ikke bare er nødvendig, men som vil være hensigtsmæssig også som et påvirkningsmiddel over for det økonomiske forløb.

Vi håber på, at det vil blive muligt at gennemføre dette forlig med en bred tilslutning her i folketinget. Det er klart: de to partier, der har sluttet forliget, har ikke et flertal i tinget, og det er derfor nødvendigt, hvis forliget skal føres ud i livet, at få tilslutning hos andre partier. Jeg håber på, at det bliver muligt at få en sådan tilslutning. Det siger sig selv, at de to forligspartnere må være indstillet på, at skal man have flere partier med, så kan der være problemer, der må drøftes. Jeg kan da sige for socialdemokratiets vedkommende, at vi naturligvis er indstillet på at drøfte eventuelle ændringer i det forlig, der er opnået, såfremt de to forligspartnere finder, at det er hensigtsmæssigt for at sikre den fornødne politiske opbakning bag helheden.

Jeg vil altså benytte lejligheden til ikke bare at udtrykke denne forhåbning, men også appellere til de partier, der føler ansvar over for den økonomiske udvikling, om at

være med i en sådan bestræbelse på at skabe et bredt grundlag for den økonomiske politik. Jeg skal ikke blive højtidelig, men jeg vil gerne sige, at efter min opfattelse er dette den første virkelige prøvesten på, om folketinget er i stand til at løse sine opgaver, om folkestyret kan fungere efter sin hensigt, selv om ingen af os kan få alt det opfyldt, vi gerne ville. Selv om vi alle sammen af og til har måttet sluge temmelig store kameler er det ofrene værd, hvis vi derigennem over for befolkningen demonstrerer, at vi er handlelygtige, at vi har forhandlingsviljen og forhandlingsevnen, og at vi er parat til at formulere og gennemføre en politik, der, selv om den ikke altid er lige populær, griber de problemer an, vi står over for. Dette forslag er altså et led i et sådant samlet hele.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder, men blot anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Jeg synes, det er lidt af en ejendommelig situation, at hr. Per Hækkerup her taler om et kompleks af forskellige forslag, som mig bekendt ingen i folketinget direkte kender til, hvor der har været dementier og påstande.

På den baggrund vil jeg gerne spørge, om ikke hr. Per Hækkerup fandt det rimeligt, når man mener folketinget skal have bedre arbejdsvilkår, at man i stedet for at tale om, hvilke besparelser man måtte sluge, enten havde ladet det ligge eller også konkret havde sagt, hvad det var, man har indgået forlig om.

Formanden:

Hr. Per Hækkerup har ordet for en kort bemærkning, og så går vi over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup (S):

Nu ved jeg, at hr. Knud Jespersen er avislæser, og derfor lagde jeg også mærke til, at han sagde, at der officielt ikke forelå noget. Jeg kan love hr. Knud Jespersen, at så snart filigranarbejdet er overstået — og det håber jeg kan overstås i dag — skal folketinget og det politisk-økonomiske udvalg